

4^e kamer

het hof van beroep te Gent, vierde kamer, recht doende in correctionele zaken

Nr. 321/09
van het parket

Nr.
van het arrest

uittr. PG

uittr. ontv.

Vrijspraak

O.S.

veroordelingsbulletin

Not. Nr. _____

in de zaak van het openbaar ministerie en van de burgerlijke partijen:

W _____ C _____ wonende te _____

E _____ onderlinge verzekeringsmaatschappij, met zetel te _____

N.V. K _____ met zetel _____

V _____ met zetel te _____

B _____ thans wonende te _____

D _____ thans wonende te _____

beklaagde,

burgerlijke partijen.

[Handwritten mark]

21 december 2010

tegen:

Nr. D _____ E _____

werkzoekende, geboren te _____ 1977,
voorheen wonende te _____
thans wonende te _____

[Handwritten notes]

[Handwritten mark]

VERDACHT VAN: te 9030 Gent op

Met het oogmerk om het feit te plegen dat omschreven is in artikel 510 Sw. opzettelijk, enige zaak in brand te hebben gestoken, namelijk een deurmat, toebehorend aan [REDACTED], en een buggy, eigendom van [REDACTED] zodanig geplaatst dat de brand zou overslaan op de zaak die hij wilde vernielen, namelijk het appartementsgebouw en het schoonheidsinstituut, toebehorende aan [REDACTED] K. [REDACTED], dan wanneer de brand niet oversloeg op dat appartementsgebouw, echter ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk,

- met de omstandigheid dat de brand bij nacht gesticht werd, en
- met de omstandigheid dat de brand verwondingen veroorzaakt heeft aan [REDACTED] en de dader van het feit vermoeden moest dat deze persoon zich in de in brand gestoken plaatsen bevonden op het ogenblik van de misdaad of wanbedrijf.

* * * * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, 19° correctionele kamer, met 3 rechters, dd. 9 februari 2009, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Verbeter de dagvaarding in die zin dat de in de tenlastelegging vermelde naam [REDACTED] dient te worden weggelaten.

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde D. [REDACTED] E. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging, tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van DRIE JAAR.

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft de uitgesproken hoofdgevangenisstraf van DRIE JAAR, behoudens de reeds ondergane voorhechtenis, zal uitgesteld worden voor een termijn van VIJF JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft, mits naleving van de door de beklaagde ter terechtzitting aanvaarde probatievoorwaarden :

1. regelmatig contact houden met de probatiecommissie en justitieassistent en hun richtlijnen strikt opvolgen,
2. een vaste woon- of verblijfplaats hebben en bij verandering van woon- of verblijfplaats de justitieassistent voorafgaandelijk inlichten,

3. overgaan tot residentiële opname in het kader van de psychiatrische problematiek (in samenspraak met de justitieassistent en het begeleidende team kan dit onder meer de verderzetting van de reeds opgestarte residentiële begeleiding betreffen, of, indien nodig geacht, een andere residentiële opname) en deze pas stopzetten na gunstig advies van het behandelend team, en alsdan onmiddellijk overgaan tot het volgen van een ambulante psychiatrische begeleiding en ook deze pas stopzetten na gunstig advies van het behandelend team,
4. in samenspraak met de justitieassistent het volgen van een ambulante gesprekstherapie.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde D. [REDACTED] E. [REDACTED] eveneens een vergoeding op van 30,69 EUR in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Gerechtskosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 1.800,64 EUR.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 1.800,64 EUR.

Overtuigingsstukken

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie van de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van deze rechtbank onder nummer [REDACTED] teneinde te handelen als naar recht.

Verklaart verbeurd het overtuigingsstuk neergelegd ter correctionele griffie alhier onder nummer [REDACTED] eigendom van de beklaagde en gediend hebbend om het misdrijf te plegen.

BURGERRECHTELIJK

1. Vordering van mevrouw C. [REDACTED] W. [REDACTED]

Verklaart de eis van de burgerlijke partij C. [REDACTED] W. [REDACTED] toelaatbaar en gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

Veroordeelt de beklaagde D. [REDACTED] E. [REDACTED] om te betalen aan de burgerlijke partij C. [REDACTED] W. [REDACTED] de som van tweehonderd vijftig (€ 250,00) euro provisioneel hoofdens materiële en morele schade vermengd.

Verleent deze burgerlijke partij tevens voorbehoud voor de aanstelling van een geneesheer-deskundige.

Stelt de zaak voor verdere afhandeling op burgerrechtelijk gebied onbepaald uit en houdt de beslissing omtrent de intresten, de kosten en de rechtsplegingsvergoeding aan.

2. Vordering van E

Verklaart de eis van de burgerlijke partij E toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagde D E om te betalen aan de burgerlijke partij E de som van tweeduizend zeshonderd tweeënveertig komma zevenennegentig (€ 2.642,97) euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 01 september 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten, hierin begrepen de kosten van rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van zeshonderd vijftig euro.

3. Vordering van N.V. K

Verklaart de eis van de burgerlijke partij N.V. K toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagde D E om te betalen aan de burgerlijke partij N.V. K de som van achtduizend negenhonderd vijftwintig komma dertig (€ 8.925,30) euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet op een bedrag van:

- 1.000,00 EUR vanaf 19.05.2008,
- 4.431,31 EUR vanaf 02.06.2008,
- 2;212,60 EUR vanaf 09.06.2008,
- 1.281,39 EUR vanaf 11.07.2008,

tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten, hierin begrepen de kosten van rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van zeshonderd vijftig euro.

Wijst het meer of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

4. Vordering van V

Verklaart de eis van de burgerlijke partij V toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagde D E om te betalen aan de burgerlijke partij V de som van tweehonderd achttien komma negenenzestig (€ 218,69) euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 mei 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten, hierin begrepen de kosten van rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van honderd vijftig euro.

Hof van beroep te Gent - 4^e kamer

Verleent deze burgerlijke partij tevens voorbehoud voor de vergoeding van de B.T.W..
Wijst het meer of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

5. Vordering van de heer [REDACTED] B [REDACTED]

Verklaart de eis van de burgerlijke partij K [REDACTED] B [REDACTED] toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald.

Veroordeelt de beklaagde D [REDACTED] Els om te betalen aan de burgerlijke partij K [REDACTED] B [REDACTED] de som van tweehonderd achttien komma negenenzestig (€ 218,69) euro hoofdens de franchise, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 mei 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de beklaagde D [REDACTED] E om te betalen aan de burgerlijke partij K [REDACTED] B [REDACTED] de som van één (€ 1,00) euro provisieel hoofdens materiële en morele schade vermengd.

Stelt de zaak voor verdere behandeling op burgerrechtelijk gebied onbepaald uit en houdt, daar waar een provisie werd toegekend, de beslissing over de intresten en de kosten aan.

Houdt tevens de beslissing omtrent de rechtsplegingsvergoeding aan.

Wijst het meer of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

6. Vordering van mevrouw D [REDACTED] S [REDACTED]

Verklaart de eis van de burgerlijke partij D [REDACTED] S [REDACTED] toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagde D [REDACTED] E om te betalen aan de burgerlijke partij D [REDACTED] S [REDACTED] de som van één (€ 1,00) euro provisieel voor schade van alle aard.

Stelt de zaak voor verdere afhandeling op burgerrechtelijk gebied onbepaald uit en houdt de beslissing omtrent de intresten, de kosten en de rechtsplegingsvergoeding aan.

7. De overige burgerrechtelijke belangen

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

* * * * *

Tegen alle beschikkingen van voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- door de beklaagde, **E. D. [REDACTED]** op 19 februari 2009;
- door het Openbaar Ministerie, tegen de beklaagde voornoemd, op 19 februari 2009.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * *

*

Gehoord ter openbare terechtzitting dd. 28 juni 2010 in het Nederlands:

- de beklaagde, **E. D. [REDACTED]**, in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester **[REDACTED]** en meester **[REDACTED]**, beiden advocaat te **[REDACTED]**;

- Advocaat-generaal J.M. Cool in zijn vordering;

- de burgerlijke partij, **C. W. [REDACTED]**, in haar eis, vertegenwoordigd door meester **[REDACTED]**;

- de burgerlijke partij, **E. [REDACTED]** (onderlinge verzekeringsmaatschappij), in haar eis, vertegenwoordigd door meester **[REDACTED]**;

- de burgerlijke partij, **K. [REDACTED] N.V.**, in haar eis, vertegenwoordigd door meester **[REDACTED]**;

- de burgerlijke partij, **V. [REDACTED]**, in haar eis, vertegenwoordigd door meester **[REDACTED]**;

- de burgerlijke partij, **K. [REDACTED] B. [REDACTED]** in haar eis, vertegenwoordigd door meester **[REDACTED]**;

- de burgerlijke partij, **S. D. [REDACTED]**, in haar eis, vertegenwoordigd door meester **[REDACTED]**;

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

Voorafgaandelijk:

Het Hof treedt de oordeelkundige beweegredenen zoals vervat op het derde blad van het bestreden vonnis bij en neemt deze dan ook over op basis waarvan de eerste rechter terecht de omschrijving van de tenlastelegging in hoofde van de beklaagde, H. D. [REDACTED], heeft verbeterd in die zin dat in de omschrijving van diezelfde tenlastelegging de naam [REDACTED] dient te worden weggelaten.

* * * * *

Ten gronde:

Op strafrechtelijk gebied:

De feiten:

1. In de nacht van dinsdag [REDACTED] op woensdag [REDACTED] kreeg een interventieploeg van de lokale politie zone Gent de opdracht zich te begeven naar een woningbrand in de [REDACTED] te Gent. Een andere interventieploeg, bestaande uit de inspecteurs [REDACTED] hoorde over de radio de oproep, begaf zich in bijstand ter plaatse en kwam als eerste aan.

Aangekomen om 00.55 uur merkten ze rookontwikkeling en zagen ze in de inkomhal van het appartementsgebouw [REDACTED], gelegen op voormeld adres, vlammen. Met een brandblusser konden ze het vuur in de inkomhal doven. Daarop probeerden ze het gebouw verder te betreden maar door de hevige rookontwikkeling lukte dat niet (zie strafdossier, submap 1, stuk 9).

De eerst opgeroepen interventieploeg, die aankwam nadat het vuur was geblust, stelde vast dat in de inkomhal een bijna volledig gesmolten kinderwagen op een deurmat stond. Zowel de kinderwagen als de deurmat waren nog aan het roken.

De restanten van de buggy en de deurmat werden door de inspecteurs [REDACTED] uit de inkomhal verwijderd en via het portaal buiten op het trottoir achtergelaten, en verder gedoofd door de brandweer die ondertussen ter plaatse was gekomen (zie strafbundel, submap 1, stuk 6).

Later in de ochtend, om 08.00 uur, kwam de technische politie samen met inspecteurs [REDACTED] van de lokale recherche van de lokale politie zone Gent, die het politieel onderzoek verder zouden uitvoeren, ter plaatse.

De technische politie van de federale politie Gent nam foto's van de plaatstoestand (zie strafbundel, submap 2).

Hof van beroep te Gent - 4^e kamer

De foto's 3 en 4 geven een zicht op het trottoir ter hoogte van het portaal en de inkomhal en het naast het portaal gelegen schoonheidsinstituut, dat kan betreden worden via hetzelfde portaal. Op die foto's zijn de brandresten te zien van de kinderwagen en de deurmat.

Die brandresten werden diezelfde dag nog, in opdracht van parketmagistraat [REDACTED] verzameld door inspecteur [REDACTED], samen met een staal van een onbekend verbrand onderdeel dat door diezelfde inspecteur werd aangetroffen in het portaal van het gebouw, en enkele dagen later, op [REDACTED] in opdracht van onderzoeksrechter [REDACTED], door voormelde inspecteur werd in beslag genomen en neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent (*strafbundel, submap 1, stuk 42 e.v. en submap 'overtuigingsstukken'*).

Inspecteur [REDACTED] vermeldde daaromtrent in het proces-verbaal, dat de inbeslagname begeleidde, dat de stalen 'gezien de evolutie van het onderzoek' niet meer onderzocht dienden te worden.

Verder onderzoek door de technische politie en/of door een branddeskundige op de plaats van de feiten en/of op de inbeslaggenomen overtuigingsstukken werd niet gevoerd.

2. Uit het strafbundel, waarin geen schets berust van (de indeling van) het pand, blijkt dat in ditzelfde pand op het ogenblik van de opzettelijke brandstichting o.m. volgende personen met het pand bindingen hadden:

- het koppel K [REDACTED] B [REDACTED], burgerlijke partij, en S [REDACTED] D [REDACTED], burgerlijke partij, samen met hun negen maand oud zootje M [REDACTED], woonachtig op de eerste verdieping van het pand. Zij waren de bezitters van de kinderwagen die vuur vatte;
- C [REDACTED] W [REDACTED], burgerlijke partij. Uit het verslag van de leidende wachtofficier, gelezen in combinatie met de verklaring van voornoemd koppel, kan afgeleid worden dat zij woonachtig was op de tweede verdieping van het pand (*zie strafbundel, stuk 11*);
- de beklaagde, [REDACTED], woonachtig op de derde (zolder)verdieping van het pand;
- W [REDACTED] D [REDACTED], uit wiens verhoor van [REDACTED] (*zie strafbundel, stuk 19*) kan opgemaakt worden dat zijn appartement achteraan het gebouw gelegen is en dat hij, zoals blijkt uit het herverhoor dd. [REDACTED] van de beklaagde, K [REDACTED] S [REDACTED] net zoals de beklaagde voornoemd op de derde (zolder-) verdieping woonde.
- T [REDACTED] B [REDACTED], uitbaatster van het schoonheidsinstituut, gelegen op het gelijkvloers naast het portaal en de inkomhal, evenwel niet aanwezig op het ogenblik van de brandstichting. Zij woonde overigens niet in het appartementsgebouw. Ook H [REDACTED] G [REDACTED], eigenaar van het gebouw, was er niet woonachtig.

3. Het aanvankelijk proces-verbaal [REDACTED] van [REDACTED] (zie strafbundel, submap 1, stukken 2 tot en met 25) vermeldt op het voorblad de hierboven onder randnummer 2 vernoemde personen, zo ook E. D. [REDACTED], als 'slachtoffers'.

Onmiddellijk na het feit, in de vroege ochtend van [REDACTED] werden K. [REDACTED], B. [REDACTED], S. [REDACTED] D. [REDACTED], C. [REDACTED] W. [REDACTED], W. [REDACTED] D. [REDACTED], T. [REDACTED] en E. D. [REDACTED] door de interventieploegen van de politie zone Gent kort verhoord. De processen-verbaal van deze verhoren werden gehecht aan het aanvankelijk proces-verbaal.

K. [REDACTED] B. [REDACTED] verklaarde tijdens de avond niets verdacht te hebben opgemerkt, deelde mee dat de voordeur van de inkomhal echt hard moet toegetrokken worden en dat die voordeur soms uit het slot springt (zie strafbundel, submap 1, stuk 13).

S. [REDACTED] D. [REDACTED] verklaarde geen problemen of ruzies met iemand te hebben en reeds opgemerkt te hebben dat er regelmatig jongeren in de straat rondhangen (zie strafbundel, submap 1, stuk 17).

C. [REDACTED] W. [REDACTED], die het gebouw ontluchtte via de voordeur, verklaarde toen enkel S. [REDACTED] en K. [REDACTED] gezien te hebben die in een zijstraat op het dak zaten te roepen en verklaarde verder niemand op straat gezien te hebben voordat de politie toekwam (zie strafbundel, submap 1, stuk 18).

W. [REDACTED] D. [REDACTED] verklaarde niets verdacht gezien of gehoord te hebben en deelde mee dat men soms denkt dat de voordeur van de inkomhal dicht is doch die voordeur soms de neiging heeft uit het slot te springen. Hij herinnerde zich die avond omstreeks 21.45 uur te zijn thuisgekomen en de voordeur achter zich dicht, doch niet slotvast, gedaan te hebben (zie strafbundel, submap 1, stuk 19).

De beklaagde, E. D. [REDACTED], verklaarde die avond omstreeks 20.30 uur thuisgekomen te zijn en de voordeur van de inkomhal goed gesloten te hebben omdat iedereen weet dat ze niet meer goed sluit. Zij verklaarde pas wakker geworden te zijn toen de brandweer voor de tweede maal kwam kloppen. Zij verklaarde aan de straatkant te slapen en niets gehoord te hebben, zelfs geen sirenes van politie of brandweer. Zij verklaarde een pilletje Frisium genomen te hebben om de nacht rustig door te komen. Zij verklaarde tevens dat zij ooit ontdekte dat in het schoonheidsinstituut beneden de deuren openstonden, dat er wanorde heerste en dat de sleutel van de zaak toen gestolen werd.

T. [REDACTED] B. [REDACTED] verklaarde met niemand problemen of ruzie te hebben. Zij deelde evenwel mee dat er wel eens iets was geweest met E. D. [REDACTED] die zij omschreef als een bijzonder raar iemand, een zonderling figuur die raar uit de hoek kan komen. Deze laatste had nog in haar zaak gewerkt als poetsvrouw. In haar verklaring laat zij uitschijnen dat E. D. [REDACTED] iets te maken zou kunnen gehad hebben met een vermeende inbraak in haar zaak, waarbij de deur openstond en er niets werd gestolen. Daar E. D. [REDACTED] toen de enigste was die buiten haar bazin een sleutel bezat, werd de samenwerking stopgezet. T. [REDACTED] B. [REDACTED] veranderde toen alle sloten (zie strafbundel, submap 1, stuk 15).

Hof van beroep te Gent - 4^e kamer

T. werd op opnieuw verhoord, nu evenwel door de lokale recherche, en tijdens dit herverhoor bevestigde zij haar voormelde verklaring, en vulde deze aan met het gegeven dat de sleutel van de zaak waarover de beklaagde, E. D., indertijd beschikte kort na de vermeende inbraak verdwenen bleek te zijn alsook met het gegeven dat zij in de periode dat de beklaagde, E. D., bij haar werkte reeds diverse malen had vastgesteld dat er kleine producten verdwenen. De beklaagde, E. D., zou haar in het bijzijn van klanten reeds hebben verteld dat ze anaal was verkracht, en zij kreeg van bewoner S. D. na de brandstichting te horen dat E. nog verliefd zou zijn geweest op haar man K. (strafbundel, submap 1, stuk 70).

4. Op maandag werd de beklaagde, E. D., opnieuw verhoord, doch ditmaal 'ten burele' door de lokale recherche in de persoon van inspecteur voormeld (zie strafbundel, submap 1, stukken 50 tot en met 54).

Hoofdinspecteur, leidend inspecteur van de sectie die het onderzoek voerde, vermeldt daaromtrent in het proces-verbaal van arrestatie (zie strafbundel, submap 1, stukken 37 tot en met 39) dat zij om 10.00 uur was uitgenodigd 'ten burele'.

Het verhoor ving aan om 10.08 uur.

Nadat de mededelingen werden gedaan ex art. 47bis, 1° en 2° lid van het Wetboek van Strafvordering verklaarde de beklaagde, E. D., geen gebruik te willen maken van haar recht tot letterlijk noteren, en verklaarde zij geen gebruik te willen maken van de mogelijkheid tot verzoek tot verrichten van bepaalde onderzoeks-handelingen en bepaalde verhoren en tot het voegen van bepaalde documenten.

Tevens verklaarde zij dat haar vóór aanvang werd gevraagd om eigenhandig een verklaring neer te schrijven op een blanco blad, waaraan zij vrijwillig voldeed.

In het strafbundel is die handgeschreven verklaring niet terug te vinden.

Nadat de beklaagde, E. D., (onder meer) uitgebreid werd bevraagd omtrent haar tijdsverloop op de avond van (zie strafbundel, submap 1, stukken 50 tot en met 52) staat in het verhoor te lezen :

'Mijn verhaal lijkt uw diensten vrij ongeloofwaardig'

waarop E. D. verder verklaarde :

'Ik dien echter te vermelden dat ik medicatie neem, 'efixor' en 'frisium' genaamd. Efixor neem ik dagelijks, Frisium neem ik enkel als ik niet dadelijk kan slapen.

Ik wens thans mijn verklaring aan te passen, en de waarheid te spreken.'

Hof van beroep te Gent - 4^e kamer

Daarop stelde zij, op een vrij gedetailleerde wijze, dat zij terug opstond omdat zij de slaap niet kon vatten en, onder invloed van medicatie, naar beneden ging. Zij zou een aansteker uit de schuif van haar keuken genomen hebben, naar de inkomhal gegaan zijn, een dekentje van op de fietsen genomen hebben, dat dekentje in brand gestoken hebben en daarop de kinderwagen tegen het vuur gelegd hebben. Zij zou gezien hebben hoe de kinderwagen vuur vatte.

Zij verklaarde (onder meer):

'Ik was op het moment van de feiten, mij er van bewust, dat door mijn daden het volledige gebouw in vlammen kon zijn opgegaan'.

Daarna werd zij verder verhoord (onder meer) omtrent haar motief en haar psychisch verleden. Omtrent de geneeskundige verzorging die zij toen genoot stelde zij :

'Ik ga ongeveer om de drie weken op consultatie. Volgens Dr. [REDACTED] zit ik met een persoonlijkheidsprobleem, doch we zijn er thans nog niet goed uit'.

Het verhoor werd beëindigd om 12.15 uur. In het verhoor staat te lezen dat de beklaagde, E. D. [REDACTED], om 11.55 uur werd in kennis gesteld van haar arrestatie. In het proces-verbaal van arrestatie staat te lezen dat de beklaagde, E. D. [REDACTED], om 11.50 uur werd in kennis gesteld van haar arrestatie. Hoofdinspecteur D. [REDACTED], arresterende officier, had omtrent de arrestatie om 11.45 uur contact met parketmagistraat [REDACTED]. Deze parketmagistraat deelde toen mee dat de voorleiding voor onderzoeksrechter [REDACTED] voorzien was om 15.00 uur.

5. Naar aanleiding van haar verhoor werd de beklaagde, E. D. [REDACTED], gevraagd of zij instemde met een huiszoeking in haar woning (zie strafbundel, submap 1, stuk 56 e. v.). Zij verstrekte haar toestemming en de huiszoeking werd diezelfde dag, na de middag, uitgevoerd, dit tussen 14.05 en 14.15 uur. Tijdens de huiszoeking toonde de beklaagde, E. D. [REDACTED], de lade in de keuken waarin de aansteker lag. De blauwe aansteker van het merk Atomic werd in beslag genomen en neergelegd ter griffie. Op de aansteker werd verder geen onderzoek gevoerd.

6. De beklaagde, E. D. [REDACTED] werd diezelfde dag door de onderzoeksrechter om 15.22 uur verhoord.

Zij bevestigde de verklaring, bevattende de bekentenis, die zij voor de lokale recherche had afgelegd. Op de vraag of zij psychische problemen had antwoordde zij:

'Ja, ik ben onder begeleiding en neem geneesmiddelen. Een van de feiten kan ook verklaard worden door het innemen van de geneesmiddelen. Op het moment dat ik het deed besepte ik niet echt wat ik aan het doen was'.

Het verhoor werd beëindigd om 15.56 uur. Om 16.30 uur werd haar een bevel tot aanhouding betekend.

7. De door de onderzoeksrechter op diezelfde dag aangestelde gerechtspsychiater schreef op [REDACTED] een brief aan zijn opdrachtgever waarin hij melding maakte van het feit dat de beklaagde, E. D. [REDACTED] haar bekentenis tegenover hem volledig ingetrokken had. In zijn naderhand opgesteld verslag stelde de gerechtspsychiater daaromtrent:

'Ze ontkent de brand gesticht te hebben; ze trekt haar bekentenis volledig in. Ze doet dit op verschillende manieren, door elkaar. De ene keer zegt ze dat zich niets meer herinnert; dan weer zegt ze dat zich niet kan inbeelden dat ze zoiets zou doen, nog een andere keer zegt ze "ik heb het niet gedaan, en als ik het wel gedaan heb, dan ben ik me er niet bewust van'.

Wanneer we E. D. [REDACTED] attent maken op deze varianten in de ontkenning, geeft ze uiteindelijk een consistent verhaal, ze zegt dat ze naar beneden gegaan was om vuilnis weg te zetten en om een brief te posten. Toen ze beneden kwam is ze naar buiten gegaan, maar merkte ze dat ze geen pantoffels aan haar voeten had (!!) en dat er geen postzegel op de briefomslag zat (!!). Ze is daarop terug naar boven gegaan, "en misschien heb ik de voordeur dan niet goed in het slot getrokken" (zie pagina 8, deskundig verslag Dr. psych. [REDACTED] dd. [REDACTED]).

De gerechtspsychiater voornoemd stelde dat de beklaagde, E. D. [REDACTED] een laagnormaal begaafde vrouw betreft met een complexe persoonlijkheidsstoornis met theatrale trekken. Hij onderkende geen elementen van psychose, noch psychiatrische of psychologische elementen die hem er toe noopten aan ontoerekeningsvatbaarheid te denken (zie pagina 10, deskundigenverslag Dr. psych. [REDACTED] dd. [REDACTED]).

Voor de eerste rechter verwees de beklaagde voornoemd naar een verslag van prof. dr. K. A. [REDACTED], gericht aan haar raadsman. In dat verslag stelde prof. K. A. [REDACTED] dat het deskundigenverslag van de gerechtsdeskundige voornoemd en het verslag van klinisch psycholoog J. [REDACTED], die de gerechtsdeskundige bijstond bij het deskundigenonderzoek, bijzonder accuraat was en slechts beperkt kon aangevuld worden. Omtrent haar antwoorden aan Dr. psych. [REDACTED] onder meer omtrent het hierboven geciteerd verhaal in verband met de pantoffels en de brief, stelde hij:

'Het is inderdaad moeilijk haar te geloven alhoewel ze haar uiterste best doet. De zaken die ze vertelt zijn niet te begrijpen omdat zij precies geen begrip heeft van de emotie van de toehoorder. Dit is de kern van de ontwikkelingsstoornis'.

Hij besluit dat zij een laag IQ en een lichte autisme spectrum stoornis heeft met grote impact op het interpersoonlijk functioneren (zie verslag prof. [REDACTED] dd. [REDACTED] strafbundel, submap 12).

De eerste rechter verzocht Dr. psych. [REDACTED] een aanvullend onderzoek te verrichten waarbij voornoemde deskundige de vraag gesteld kreeg of hij de bevindingen van prof. K. A. [REDACTED] kon onderschrijven in het algemeen, en in het bijzonder zijn diagnose van lichte autisme spectrum stoornis, en of desbetreffend de bevindingen van zijn onderzoek al of niet dienden veranderd te worden.

De gerechtsdeskundige voornoemd stelde een aanvullend verslag op waarin hij stelde dat zijn toevoeging 'met theatrale trekken' aan de diagnose 'complexe persoonlijkheidsstoornis' niet meer gestand hield omdat uit het verslag van prof. K. A. [REDACTED] bleek dat de diagnose van licht autisme spectrum stoornis en de daarbij horende gestoorde Theory of Mind in hoofde van de beklaagde voornoemd dergelijke onechte gevoelsmanifestatie beter verklaarde.

Hij besloot dat hij kon akkoord gaan met de diagnose van "lichte autisme spectrum stoornis", die hij omschreef als een diagnostische verfijning van een 'complexe persoonlijkheidsstoornis', maar stelde dat deze diagnose geen verandering impliceerde van zijn inschatting van de toerekeningsvatbaarheid. Eerder in zijn aanvullend verslag maakte hij wel de kanttekening dat in een Nederlands systeem in onderhavige zaak zou kunnen sprake geweest zijn van een verminderde toerekeningsvatbaarheid, weliswaar in geringe mate.

8. In een maatschappelijke enquête, gevraagd door onderzoeksrechter [REDACTED], staat te lezen dat de beklaagde voornoemd tegenover de justitieassistent de beschuldigingen met klem ontkende. Zij stelde dat de bekentenissen haar werden ontlokt nadat er flink wat druk op haar werd uitgeoefend. Zij stelde formeel op haar laatste verklaring terug te komen, zich te houden bij haar aanvankelijke verklaring, zijnde *'deze dewelke zij heeft afgelegd toen zij kort na de feiten samen met de andere slachtoffers werd ondervraagd'*. Zij stelde dat deze verklaring meest van al haar versie van de feiten weergeeft (*maatschappelijke enquête dd. [REDACTED] strafbundel, submap 12*).

9. Op 15 juli 2008 oordeelde de vakantiekamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, recht doende in raadkamer op een verzoekschrift tot voorlopige invrijheidsstelling ex art. 27, §1, 1° lid van de Wet op de voorlopige hechtenis van 20 juli 1990 dat de beklaagde, E. D. [REDACTED] onder voorwaarden in voorlopige vrijheid kon gesteld worden.

Bespreking:

1. Artikel 6.1. EVRM stelt dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem/of haar ingestelde strafvervolging eenieder recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij de wet is ingesteld.

Art. 6.3.c. EVRM voorziet in het recht van elke beschuldigde om zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman van zijn/haar keuze of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegde advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen.

Daar waar art. 6.3.c. EVRM een bijzondere toepassingmodaliteit vormt van het recht op een eerlijk proces zoals gegarandeerd in art. 6.1. EVRM (EHRM, 2 maart 1987, *Monnell en Morris t/ Verenigd Koninkrijk*, www.echr.coe.int) stelde zich, in het licht van een eerlijke en loyale procesvoering, de vraag hoe het recht op bijstand van een advocaat diende ingevuld te worden indien de verdachte zich in staat van hechtenis bevond en vanaf wanneer dergelijk recht op bijstand derhalve diende voorzien worden.

In het arrest *Salduz* stelde het Hof dat om het in artikel 6.1. van het EVRM gewaarborgd recht op een eerlijk proces voldoende 'praktisch en effectief' te houden in regel vereist is dat toegang tot een advocaat moet voorzien zijn vanaf de eerste ondervraging van een verdachte door de politie, tenzij aangetoond wordt, in het licht van de specifieke omstandigheden van de zaak, dat er dwingende redenen zijn om dit recht te beperken. Zelfs deze dwingende redenen kunnen – ongeacht de rechtvaardiging – nooit de rechten van de verdachte krachtens artikel 6 onrechtmatig schaden. Het Hof stelde bovendien dat de rechten van verdediging in beginsel onherroepelijk geschaad zijn wanneer belastende verklaringen afgelegd tijdens een politieverhoor zonder bijstand van een advocaat gebruikt worden voor een veroordeling (EHRM, 27 november 2008, *Salduz. t/ Turkije*, § 55, www.echr.coe.int).

Na in de zaak *Shablenik* (EHRM, 19 februari 2009, *Shablenik t. Oekraïne*, § 58, www.echr.coe.int) gesteld te hebben dat zeker in gevallen van vrijheidsberoving het recht op bijstand van een advocaat in 'the interests of justice' is, stelde het Hof expliciet in het arrest *Dayanan* (EHRM, 13 oktober 2009, *Dayanan t. Turkije*, § 33, www.echr.coe.int) dat het recht op een eerlijk proces geschonden wordt wanneer de (interne) wet systematisch verhindert dat een verdachte die van zijn vrijheid wordt beroofd, bijstand zou genieten van een raadsman bij het verhoor dat op de vrijheidsbeneming volgt.

In het arrest *Bouglame* (EHRM, 2 maart 2010, *Bouglame t. België*, § 57, www.echr.coe.int) verwijst het Hof onder meer naar het arrest *Dayanan* en stelt, na diezelfde verwijzing, dat de vaststelling dat de (Belgische) wet op de voorlopige hechtenis van 20 juli 1990, meer concreet art. 16, § 2 van diezelfde wet, niet toelaat dat de verdachte recht op bijstand van een advocaat geniet gedurende de ondervraging door de onderzoeksrechter of voordien, volstaat om te besluiten tot een schending van de vereisten van artikel 6 EVRM.

Het recht op bijstand van een advocaat wordt door het Hof overigens gezien als een compensatie voor de bijzonder kwetsbare positie waarin een verdachte zich vaak bevindt, zeker nu de strafwetgeving, meer bepaald de regels betreffende bewijsgaring en -gebruik steeds complexer worden.

In het arrest *Brusco* (EHRM, 14 oktober 2010, *Brusco t. Frankrijk*, § 44, www.echr.coe.int) herinnert het Hof er aan dat het verbod op zelf-incriminatie en het zwijgrecht internationaal erkende normen zijn die in het hart van het beginsel van het recht op eerlijk proces liggen en tot doel hebben de verdachte te beschermen, en stelt verder in de daaropvolgende overweging (§45) dat een

Hof van beroep te Gent - 4e kamer

gearresteerde persoon – in voormelde zaak een verdachte die onder ‘garde à vue’ stond - het recht heeft bijgestaan te worden door een advocaat zowel vanaf het begin van de maatregel van ‘garde à vue’ alsook gedurende de verhoren.

2. Artikel 6.1 en 6.3.c. van het EVRM vormen dwingende bepalingen van internationaal recht met rechtstreekse werking, die derhalve primeren op het Belgische interne recht en van toepassing zijn voor de rechter die uitspraak moet doen over de gegrondheid van de strafvordering.

De interpretatie dat het Hof aan voormelde verdragsbepalingen geeft, heeft het gezag eigen aan de uitspraken van hoogste rechtscolleges. Zij verduidelijkt en actualiseert de draagwijdte van deze bepalingen. Door het EVRM goed te keuren aanvaardde België de opdracht van het Hof om het EVRM te interpreteren (Cass., 10 mei 1989, *Arr. Cass.*, 1988-1989, nr. 514).

3. Het Hof stelt vast dat het interne Belgische recht op heden nog niet voorziet in de aanwezigheid van een advocaat bij de verhoren van de verdachte na de vrijheidsberoving, en het verhoor van de verdachte door de onderzoeksrechter.

Art. 16, §2, eerste lid van de wet op de voorlopige hechtenis van 20 juli 1990 bepaalt dat, tenzij de verdachte voortvluchtig is of zich verbergt, de onderzoeksrechter alvorens een bevel tot aanhouding af te leveren, de verdachte ondervraagt en zijn opmerkingen hoort.

Tevens bepalen artikel 28quinquies, §1, eerste lid en artikel 57, §1, eerste lid van het wetboek van strafvordering dat het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek geheim zijn, behoudens wettelijke uitzonderingen.

Aan de leemte gevormd door het ontbreken van een wettelijke regeling omtrent de aanwezigheid van een advocaat bij de verhoren van de verdachte na zijn vrijheidsberoving en het verhoor van de verdachte voor de onderzoeksrechter kan niet door de rechterlijke macht worden verholpen, zij is integendeel van aard dat zij een volledige nieuwe procesregeling vereist, hetgeen enkel kan worden bewerkstelligd door tussenkomst van de wetgever. Evidenterwijze brengen noch art. 6.1., noch artikel 6.3.c. EVRM met zich mee dat de rechter zich in de plaats van de wetgever mag stellen (zie Cass., 22 juni 2010, www.juridat.be).

In de interne Belgische rechtsorde zijn een aantal waarborgen ingebouwd die de eerlijke procesvoering verzekeren. In zijn uiteenzetting tijdens de debatten zoals gevoerd ter terechtzitting van het Hof van 28 juni 2010 verwijst het openbaar ministerie overigens naar enkele van die waarborgen.

Het gaat onder meer om:

- de pleegvormen voorzien in art. 47bis van het wetboek van strafvordering;

Hof van beroep te Gent - 4^e kamer

- de duur van de vrijheidsbeneming zoals bepaald door artikel 12, derde lid, van de Grondwet;
- de onmiddellijke overhandiging bij de betekening van het bevel tot aanhouding van alle stukken bedoeld in de artikelen 16, §7 en 18, §2 van de wet op de voorlopige hechtenis;
- het recht van verdachte van vrij verkeer met zijn raadsman overeenkomstig artikel 20, §1 en §5 van voormelde wet;
- de terbeschikkingstelling van het dossier met het oog op de verschijning voor het onderzoeksgerecht overeenkomstig artikel 21, §3 van voormelde wet;
- de aanwezigheid van de raadsman bij de samenvattende ondervraging bepaald in artikel 22, derde lid van voormelde wet;
- de rechten 'franchimont' die aan de verdachte zijn toegekend ingevolge artikel 61ter, quater en quinquies van het Wetboek van strafvordering en de rechten die voortspuiten uit de artikelen 136 en 235bis van het Wetboek van strafvordering;

Het Hof van Cassatie stelde in het hierboven geciteerde arrest van 22 juni 2010 dat voormelde waarborgen voorkomen dat het ontbreken van het recht op bijstand van een raadsman tijdens de eerste vierentwintig uur van vrijheidsbeneming niet automatisch elke verdere eerlijke behandeling van de zaak onmogelijk maakt.

4. Uit het hierboven weergegeven feitenrelaas en het stukkenbundel van de beklaagde voornoemd blijkt het volgende:

- Uit het voorblad van het aanvankelijk PV (waarin de beklaagde, E. D. [REDACTED] als 'slachtoffer' wordt vernoemd) en uit de inhoud van het eerste verhoor van [REDACTED] blijkt dat zij tijdens het eerste verhoor als slachtoffer, minstens als getuige werd verhoord, doch zeker niet als verdachte. Er werden haar geen vragen gesteld waaruit zij kon afleiden dat zij het voorwerp uitmaakte van een lastens haar gevoerd onderzoek;
- Zij werd uitgenodigd voor een tweede verhoor op [REDACTED] om 10.00 uur, doch ditmaal op het kantoor van de lokale recherche te Gent. Daarom trent beweert de beklaagde, E. D. [REDACTED], (zie stuk 3, stukkenbundel beklaagde) dat op haar vraag naar de reden voor haar herverhoor, haar enkel zou zijn meegedeeld dat iedereen nog eens verhoord diende te worden;
- Aangekomen op [REDACTED] op de burelen van de lokale politie te Gent, werd zij onmiddellijk voor verhoor meegenomen door inspecteur [REDACTED]. Haar effectieve vrijheidsbeneming nam op dat ogenblik een aanvang;
- De beklaagde voornoemd kreeg bij de start van haar verhoor kennis van de mededelingen die overeenkomstig art. 47bis van het Wetboek van strafvordering dienden te gebeuren, waaronder ook de mededeling dat haar verklaringen als bewijs in rechte konden worden gebruikt. Omtrent (de aanvang van) het verhoor beweert de beklaagde, E. D. [REDACTED] dat zij door twee personen werd verhoord en dat die haar onmiddellijk meedeelden dat zij het feit had gepleegd (zie stuk 3, stukkenbundel beklaagde);
- De beklaagde voornoemd ontkende aanvankelijk iets met het feit te maken te hebben maar ging lopende het verhoor over tot bekentenissen;

- Tijdens haar verhoor werd haar meegedeeld dat zij gearresteerd was, en tijdens ditzelfde verhoor sprak zij over een aansteker waarmee zij het feit zou gepleegd hebben en hierbij vermeldde zij tevens waar die aansteker zich zou moeten bevinden;
- In fine van haar verhoor, dat eindigde kort na de middag van [REDACTED] verklaarde de beklaagde toestemming te geven om in haar studio een huiszoeking te doen, waarbij zij daartoe dan ook een formulier 'toestemming tot huiszoeking' ondertekende;
- Kort na de middag werd de beklaagde voornoemd meegenomen naar haar studio alwaar de tien minuten durende huiszoeking werd verricht, en zij toonde hierbij aan de onderzoekers de lade waarin de aansteker lag;
- Daarna werd de beklaagde voornoemd voor de onderzoeksrechter voorgeleid;
- De in beslag genomen brandresten werden noch door de technische politie noch door een branddeskundige onderzocht, er werd evenwel in het proces-verbaal, dat de inbeslagname begeleidde, melding gemaakt dat de stalen niet verder dienden onderzocht te worden 'gelet op de evolutie van het onderzoek';
- Na [REDACTED] werd geen verder tactisch politieel onderzoek verricht; enkel T. [REDACTED] B. [REDACTED], die belastende verklaringen lastens de beklaagde voornoemd aflegde werd op [REDACTED] nogmaals verhoord;
- De verklaringen van de andere bewoners omtrent het rondhangen van jongeren op de plaats van het feit en het opvallende van de inkomdeur werden niet verder nagegaan; ook het eventueel politieel verleden van de beklaagde, E. D. [REDACTED] werd niet onderzocht;
- Tijdens haar verhoor bij de lokale recherche verklaarde de beklaagde voornoemd een psychisch verleden te hebben, nog altijd in behandeling te zijn en in het kader van die behandeling medicatie te nemen. Zij verklaarde hierbij verder dat haar begeleidende arts haar had verteld dat ze een persoonlijkheidsprobleem had. Ook voor de onderzoeksrechter verklaarde zij onder begeleiding te staan voor haar psychische problemen en geneesmiddelen te nemen;
- Uit de verslagen van de door de onderzoeksrechter aangestelde gerechtspsychiater en klinisch psycholoog en de door de verdediging aangestelde psychiater bleek dat allen het erover eens waren dat een complexe klinische of persoonlijkheidsstoornis ten grondslag lag aan de persoon en het gedrag van de beklaagde, E. D. [REDACTED]

5.1. Rekening houdend met alle bovenstaande vaststaande gegevens kan het Hof niets anders dan besluiten dat de beklaagde, E. D. [REDACTED] zich zowel door haar arrestatie als door haar psychische toestand, zoals hierboven onder randnummer 7 op een omstandige manier beschreven, in een bijzondere kwetsbare positie bevond die noopte tot bijstand van een advocaat, zoals voorzien in artikel 6.3.c. EVRM. Dwingende redenen om het recht op bijstand van een advocaat te beperken waren m.a.w. naar het oordeel van het Hof niet aanwezig.

Ondanks de in onderhavig arrest onder nr. 3 in de rubriek "Bespreking" omschreven wettelijke waarborgen kon niet vermeden worden dat zij in haar bijzonder kwetsbare positie, niet op een passende en afdoende wijze, met bijstand van een advocaat, werd geïnformeerd omtrent haar zwijgrecht en het recht om zichzelf niet te beschuldigen.

Hof van beroep te Gent - 4^e kamer

De rechten van verdediging van E. D. [REDACTED] zouden onherroepelijk worden geschaad indien het Hof zou besluiten tot de schuld van de beklaagde op basis van haar zonder bijstand van een advocaat afgelegde bekentenissen, nu behoudens deze bekentenissen geen enkel ander objectief en onafhankelijk bewijs in het voorliggend strafbundel kan worden ontwaard (zie verder).

Dat het rechtsherstel zou moeten bestaan in de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, zoals de beklaagde voornoemd in hoofdorde voorhoudt, volgt niet uit de bepalingen van art. 6.1. EVRM.

Het is overigens de nationale rechter die bepaalt welke gevolgen dienen gegeven te worden aan de vaststelling dat bij het verhoor van een gearresteerde verdachte geen advocaat aanwezig was *op voorwaarde* dat die gevolgen daadwerkelijk en concreet rechtsherstel voor de beklaagde kunnen inhouden.

Het enigste concrete rechtsherstel dat in casu in het huidig (intern) wettelijk kader kan geboden worden om te remediëren aan de afwezigheid van een advocaat bij het verhoor van de beklaagde, E. D. [REDACTED], voor de lokale recherche en de onderzoeksrechter is de uitsluiting als bewijs van het verhoor zoals op [REDACTED] verricht door inspecteur [REDACTED] van de lokale recherche van de politiezone te Gent en het verhoor zoals verricht op dezelfde dag door onderzoeksrechter [REDACTED].

5.2. Tevens dient het Hof vast te stellen dat ook de aansteker, die door inspecteur [REDACTED] als overtuigingsstuk werd neergelegd ter griffie, als bewijsmateriaal dient uitgesloten te worden.

Immers, het aantreffen van de aansteker en het in verband brengen van dit voorwerp met de brandstichting is enkel het gevolg van de verklaring waarin de beklaagde, E. D. [REDACTED], zichzelf incrimineerde. Die verklaring werd, na een middagpauze van ongeveer anderhalf uur, onmiddellijk gevolgd door de huiszoeking in haar studio, alwaar zij de lokale recherche toonde waar de aansteker lag.

5.3. Waar de eerste rechter, zoals blijkt uit het bestreden vonnis, de bekentenissen en het aantreffen, op aangeven van de beklaagde voornoemd zelf, van de aansteker beslissend achtte voor het bewezen verklaren van het feit, stelt het Hof, na bewijsuitsluiting, vast dat in het strafbundel geen materiële bewijselementen meer aanwezig zijn op basis waarvan de tenlastelegging in hoofde van de beklaagde, E. D. [REDACTED], ten genoegen van recht kan bewezen verklaard worden.

Bijgevolg dient E. D. [REDACTED] ontslagen te worden van alle verdere rechtsvervolging, zonder kosten.

* * * * *

Op burgerrechtelijk gebied:

Gelet op al de hierboven bij de beoordeling op strafrechtelijk gebied weerhouden beweegredenen die ook op burgerrechtelijk gebied hun volle geldingskracht behouden dient het Hof zich onbevoegd te verklaren om te oordelen omtrent de rechtsvordering van de respectieve burgerlijke partijen.

OP DEZE GRONDEN**HET HOF**, recht doende op tegenspraak

Gelet op:

- artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 190, 211 en 212 van het Wetboek van Strafvordering;

alle voormelde wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald.

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk, en erover beslissende:

Op strafrechtelijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet, en opnieuw wijzende:

- verklaart het feit, voorwerp van de tenlastelegging in hoofde van beklagde, E. D. [REDACTED] niet ten genoeg van recht bewezen;
- ontslaat dienvolgens de beklagde, E. D. [REDACTED], van verdere rechtsvervolging zonder kosten wegens de tenlastelegging in haren hoofde.

Laat de kosten in beide aanleggen, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten laste van de Staat.

Op burgerrechtelijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet, en opnieuw wijzende:

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen omtrent de rechtsvordering van de burgerlijke partijen, C. W. [REDACTED], de NV I. [REDACTED], de NV K. [REDACTED], V. [REDACTED], K. [REDACTED], B. [REDACTED] en S. D. [REDACTED].

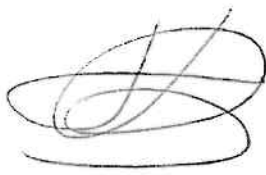
Verwijst de burgerlijke partijen C. W. [REDACTED], de NV I. [REDACTED], de NV K. [REDACTED], V. [REDACTED], K. [REDACTED], B. [REDACTED] en S. D. [REDACTED], elk tot hun eigen kosten veroorzaakt door hun stelling in beide aanleggen.

Hof van beroep te Gent - 4^e kamer

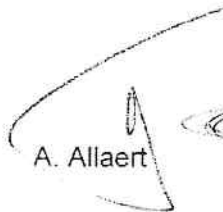
kosten:	
afschriften	-
	2,85-
	2,85-
opstelrecht beroep	30,00-
dagvaardingen	-
	-
	-
subtotaal	-
10%	-
totaal	-
afgerond	-

Dit arrest is gewezen door de vierde correctionele kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit kamervoorzitter Chr. Van Damme, raadsheer C. Gassée en raadsheer A. Allaert,

en in openbare terechtzitting van 21 december 2010 uitgesproken door kamervoorzitter Chr. Van Damme, in aanwezigheid van advocaat-generaal J.M. Cool, met bijstand van Y. Henderickx, griffier.

Y. Henderickx

A. Allaert

C. Gassée

Chr. Van Damme

ARS 2010/ 4573

Aangeboden op 27 DEC. 2010
Niet te verspreiden

De griffier, *Y. Henderickx*